

Merhaba Arkadaşlar! Benim adım Ede...
Maraş ilimizin adının Kahramanmaraş olmasını sağlayan
sayısız kahraman var. İşte biz bu kahramanların torunlarıyız.
Bugün de Maraş'ın kurtuluş destanında simge isimlerinden
biri olan başka bir kahramanımızı tanıyacağız.
Bakalım neler anlatacak kahramanımız...

Benim adım Abdal Halil Ağa! Kahramanmaraş'ın
işgalden kurtulması için elimden geleni yaptım.

"Davulcu Halil Ağa" olarak da anılırım.

Tarihe kendini kurtaran şehir olarak geçen
ilimizin tüm halkı kahraman aslında...

Ben bu kahramanlardan sadece biriyim.

Maraş'ta Çuhadar Ali, Sütçü İmam, Senem Ayşe, Arslan Bey ve daha niceleri gibi ben de ebedi yurdumuz olan vatanımızı sizlere bırakabilmek için mücadele ettim.

KINALI ALİ REŞAD

Benim yaşam öykümü öğrenmek ister misin?

SÜTÇÜ İMAM

ARSLAN BEY

SENEM AYŞE

Maraş'ın işgal edilmesi üzerine Maraşlıları vatan savunmasına çağırdım, birlik ruhunu oluşturmak için elimden geleni yaptım. Cesaretim ve dik duruşumla tarihe geçtim.

1872'de Kahramanmaraş'ta doğdum.

Soyumuz Oğuz Türklerine dayanır.
Malazgirt sonrası Horasan'dan gelerek
Maraş'a ilk yerleşen Oğuz boylarından
birisi olan Abdallar oymağındamım.

Atam, dedemden gördüğüm güzel değerler
ve davranışları örnek alarak büyüdüm.

Türk Milleti'nin karakterinde var olan, dürüstlük, adalet, saygı, vicdan, cesaret gibi, daha birçok değeri büyüklerimden öğrendim.

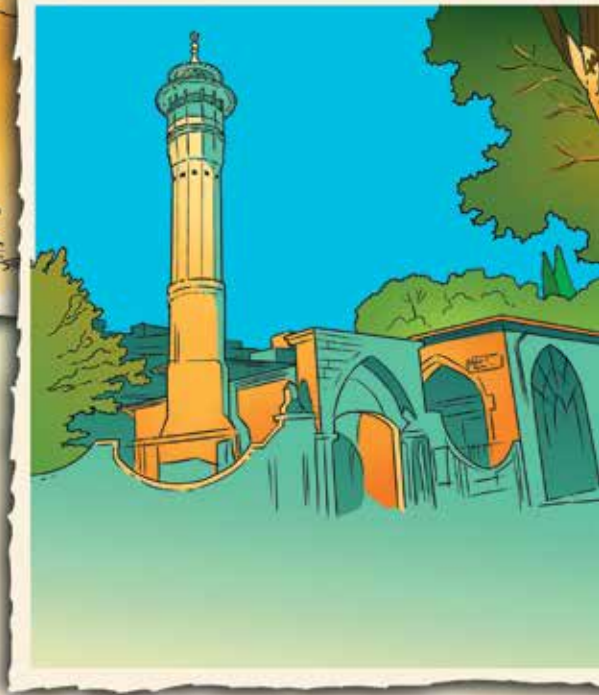
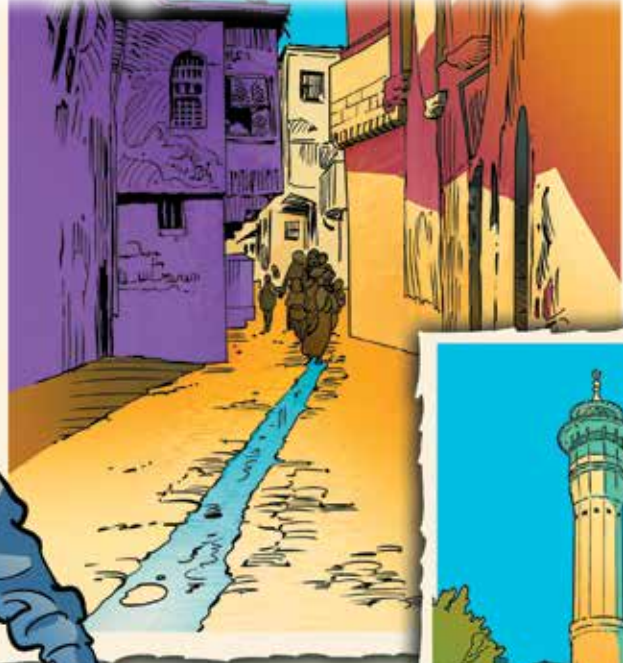
Yiğidim, aslan oğlum Halil!
Dünyaya boşuna gelmedik. Bu geçici yaşamda insan, onuruyla yaşar. Böylece hesap günü geldiğinde yüzü ak olur. Zalimler karşısında dik duracaksın! Hele hele vatanına göz diken olursa bir aslan gibi yürekli olacaksın! Ataların bu yurdu, bu toprakları sizlere emanet bıraktı. Bu emaneti koruyacaksın. Senden sonraki kuşaklara utanç değil, övünç bırakacaksın...

Babam, yurdumuza göz diken
kötü niyetli bazı devletler olduğunu anlatmıştı.
Gelecek karanlık günleri sanki sezmişti.

Osmanlı Devleti eski gücünü kaybetmişti.
Mondros Antlaşması imzalanmıştı. Sonunda güzel
şehrimiz Maraş, önce İngilizler sonra da Fransızlar
tarafından işgal edildi. Yokluk, acı, huzursuzluk, zulüm,
gözyaşı. İşte o günleri en iyi anlatan bu sözcüklerdir.

Bu yokluk döneminde ailemin geçimini davul çalarak sağlıyordum. Herkes gibi biz de neredeyse bir kuru soğana bile muhtaçtık. Dönemin şartları çok ağırdı. Fakat çektiğimiz sıkıntıları umursamıyorduk.

Çok daha kötü bir durumla karşı karşıyaydık. Bağımsızlığımızı, çocuklarımızın geleceğini, güzel Maraş'ımızı kaybetmek üzereydik.

Ne yapacağız ağalar! Durum çok kötü! Maraş'ı kurtarmak için bir şeyler yapmak zorundayız!

Tek yürek olup mill mücadeleye gireceğiz! Vatanımızı savunacak ve kurtaracağız. Vatan bizim onurumuz! şerefimiz!

Biz kadınlar da erkeklerimize destek vereceğiz. Elbirliğiyle yurdu kurtaracağız. Canımızı, çocuklarımızı, onurumuzu ve vatanımızı koruyacağız.

Ermenilerin,
Fransız askerlerinin
Maraş'a girişini törenle
karşılacaklarını
duydum. Hazırlıklar
yapıyorlarmış.

Ah evlatlar!
Ne acıdır ki bizimle
yıllardır yaşayan dost
sandığımız Ermeniler, İngilizleri
ve Fransızları destekliyor.
Sırtından hançerlenmek
derler buna...

Bu duyduklarım beni gerçekten kızdırmıştı.
Biz Ermenilere komşumuz olarak her zaman iyi davranmıştık.
Kendimizden ayırmamıştık. Ama şimdi onlar topraklarımızı
bizden çalmaya gelen zalim işgalcilere yardım ediyordu.
Bu kabul edilemez bir durumdu.

O gece üzüntü ve kızgınlıktan uyuyamadım.
Vatanımız tehlikedeydi. Ve bizler sadece işgal
kuvvetleriyle değil; komşu kabul ettiğimiz
Ermenilerle de mücadele etmek zorundaydık.

Maraş'ın en zengin adamı olan Ermeni Hırlakyan, şehrimizdeki Ermenilerin lideriydi. Hırlakyan paradan başka şey düşünmeyen çıkarıcı biriydi. Topraklarımızı çalmaya gelen Fransızlara şirin görünmek istiyordu. Onları törenle karşılamak için hazırlıklar başlatmıştı. Bu hazırlıkları gören Türklerden bazıları onları uyardı.

Bu nasıl bir
akıl tutulmasıdır.
Siz Ermeniler yıllardır
hepinize kardeşçe
davranan Türklere bu
hainliği nasıl
yaparsınız?

ERMENİ HIRLAKYAN

Yazıklar olsun! Bu vatanın ekmeğini yediniz,
bizi sırtımızdan vurdunuz! O işgalciler geldikleri
gibi gidecekler, siz de "Eyvah biz ne yaptık?"
diye eliniz böğrünüzde kalacaksınız!
Tarihte yaptığınız ihanetle
anılacaksınız!

Çıkarlarımız bunu
gerektiriyor. Fransızların
bize söz verdikleri
şeyler var.

Analarımız, bacılarımız yastaydı. Nefesler tutulmuştu. Düşman askerleri Maraş'a girmek üzereydi. Derin bir acı ve sessizlik yürekleri dağlıyordu.

Gelinim korkmayasın!
Bu vatan sahipsiz değildir. Yurdun
her tarafında direniş için yiğitlerimiz
örgütleniyor. Cesur yiğitlerimiz
vatani kurtarmak için mücadeleye
başlayacak.

Anam! Korkmak da ne
kelime? Biz kadınlar ne güne
duruyoruz, biz de düşmanı
kovmak için cepheye koşacağız!
Erkeklerimizle omuz omuza
düşmanla savaştığımız! Gelsinler
bakalım! Gelecekleri varsa
görecekleri de var!

Hazırlıklarını sürdüren Ermeni Hırlakyan, bana birini yollamıştı. Adamın elinde bir kese altın vardı. Hırlakyan'ın Fransızların Maraş'a girişini törenle karşılamak üzere davul çalmamı istediğini söyledi. Bu bir kese altını da bana yolladığını ekledi.

Kan beynime sıçradı o anda.
O kadar öfkelendim ki kendimi
sokağa attım. Koşar adımlarla
Hırlakyan'ın konağının önüne geldim.
Bana yolladığı bir kese altını masasının
üstüne attım. Kendisine layık olan
cevabı verdim.

Hele beni iyi dinle efendi! Al şu bir kese altınını! Bana haber salmışsın! Utanmadan bu vatani bizden çalmak isteyen işgal askerlerine davul çalmamı istemişsin! İyi işit efendi! Ben din kardeşlerimin bağrına bu tokmağı vurmam.

Anlaşılan bir kese altın sana az gelmiş! Kasnağını altınla dolduracağım eğer o gün davulunla törene katılırsan!

Değil bir kasnak altın, dünyayı versen olmaz! Vatan namustur. Namus satılmaz!

Gerekli dersi Hırlakyan'a verdikten sonra konaktan ayrıldım. Hırlakyan arkamdan öfkeyle bağıyor, atıp tutuyordu. Beni tehdit ediyordu.

Bu sözlerin için pişman edeceğim seni! Evini başına yıktıracağım senin! O günler çok yakın! Evinin damına top mermileri yağacak. Hem sen hem ailen, canınızı kurtarmak için bana yalvaracaksınız. Elime ayağıma kapanacaksınız! Dur sen hele! Seni doğduğuna pişman edeceğim!

Kendisine cevap vermeye bile gerek duymadım.
Mertçe tepkimi dile getirmiştim. Onu yanlışından
döndürmek için uyardım.

Hiçbir şeyden korkum yoktu. Vatanımızı
canımız pahasına savunarak onun gibilere
gerekten dersi verecektik. İşgal kuvvetleri,
bu toprakları kaçarak terk edecekti.

Hemen komşularımı topladım. Durumu anlattım.

Fransızlar şehre girmişti. O günün akşamı

Şişman Hacı Ahmet Ağa'nın toprak damı
üzerinde kütükler yerleştirildi, ateş yakıldı.

Ey Millet! Bize
tutsaklık değil, onuru için
gerekirse ölmek yaraşır!
Vatanımızı ve bağımsızlığımızı
koruyacağız canımız
pahasına...

Dama çıktım.

Tokmağı davulu patlatırcasına vuruyordum. Halkımıza
millî mücadeleyi müjdelemek için çaldım davulumu!
Birlik olmaya çağırdım. Gözdağı verdim Ermenilere
ve milletimize düşman olanlara!

Bu hiç iyiye işaret değil! Türkler birlik olduklarında onları hiçbir kuvvet durduramaz!

Etraftaki Türkler evlerinin damlarına çıkarak davul-zurna seslerine alkış tutuyordu. Ermeniler ve Fransızlar işgale karşı direneceğimizi, en sert şekilde cevap vereceğimizi anlamıştı.

Aman komutanım alt tarafı davul çalıyorlar!

Türkleri tanımiyorsun!
Bu gümbür gümbür çalan davul,
Türklerin tek yürek olduğunu anlatır.
O geceyi yırtan, davul seslerine karışan
naralar da bizim bu topraklarda fazla
kalamayacağımızı gösteriyor ne yazık ki!
Bu birlik ve beraberliği hiçbir kuvvet
yenebilir! Sanırım biz bu savaşı
şimdiden kaybettik!

Fransız komutan geleceği doğru yorumlamıştı. Türk Milleti el ele, yürek yüreğe vatanımızı savundu. Maraşlılar kahramanca direnişleriyle düşmana aman vermedi.

Fransızlar kaçarak Maraş'ı terk etti. Maraşlılar millî mücadelenin büyük bir zaferini kazanmıştı. Bu zafer, işgal altındaki bütün şehirleri yüreklendirdi. Türk Milleti, vatan savunması için kanını, canını gözden çıkararak düşmanı yurttan attı.

Kadın, erkek, yediden yetmişe her Maraşlının vatanın kurtuluşunda payı vardı.

T.B. M. M, tüm Maraşlıları "KIRMIZI şERİTLİ İSTİKLAL MADALYA"sına uygun gördü.

Maraş'ın adı "Kahraman Maraş" oldu.

Kahramanmaraş şehri madalyalı tek şehir olarak tarihe geçti.

1946'da hayata gözlerimi yumdum.
Cumhuriyetin ilanından sonra soyadı kanunu çıkınca
"Davulcubaşı" soyadını aldım. Seçimlere girerek
Abdallar Mahallesi muhtarı olarak milletime hizmet
ettim. Maraş'ın kurtuluşunda katkılarım nedeniyle
Türk Milleti'nin sevip saydığı bir Türk büyüğü
olarak saygıyla anılıyorum.

Vatanımızı savunmak için elimden geleni yapmış
olmanın verdiği gönül rahatlığı ile yaşamımı tamamladım.
Anma günlerinde saygıyla hatırlanmak, çeşitli eserlere konu
olmak ne güzel! Maraşlılar tarafından sevgiyle anımsanmak
benim için mutlulukların en büyüğü!

Sevgili Çocuklar! Altın değerlidir!
Ama insani değerler altından da değerlidir.
İnsan onuru için yaşar. Vatan ise bu topraklar
üzerinde yaşayan herkesin ortak evidir. Vatan
demek özgürlük demektir.

İnsan özgürlüğünü hiç bir şeye değişmez!
Özgürce yaşadığımız bu toprakları korumak
ise hepimizin görevidir.

Ortak evimizin korunması için canından
vazgeçen şehitlerimizi unutmayalım.
Tarih ders almak için vardır!

Tarimizi bilelim, kahramanlarımızı tanıyalım...
Kahraman atalarımıza layık olmak için çok çalışalım.

28 EKİM
(1919)
DAVULCU BASI
ABDAL HALİL AGA
28 EKİM HIRLAKYAN
ÇAGIRDIDOSTUM İSTE
SANA 10 MADENİ L.
YARIN FRANSIZLARI
KARŞILAYACAĞIZ
AGAMBU DİN BAHSİDİR
DAVULUMU ALTINLA
DOLDURSAN YİNE
GELEMEN
DİN KARDEŞLERİMİN
BAGRINA
ÇOMAK VURAMAM
D.1288.O.1946
RUHUNA FATİHA

Ülkemizi bilimde, sanatta, teknolojiye, tarımda,
üretimde dünyanın en gelişmiş, en güçlü ülkesi yapmak
için elimizden geleni yapalım... Sizi seviyorum.

Ben, Abdal Halil Ağa! Benim yaşam öykümü okudun. Şimdi senden iki isteğim var. Birincisi, benim hikâyemi ve başarılarımı arkadaşlarına anlatır mısın? Böylece onlar da beni tanımış olurlar hem de daha büyük işler yapmak için kendilerine güvenirler.

İkinci isteğime gelince, sen de hayallerini ve gelecekte yapmak istediklerini aşağıdaki sayfaya sıralar mısın?

HAYALLERİM, HEDEFLERİM

HAYDİ ÇOCUKLARI CÜMLELERDE BOŞ BIRAKILAN YERLERİ UYGUN SÖZCÜKLERLE TAMAMLAYALIM.

1. Abdal Ağa, Maraş'ın kurtuluş destanında simge isimlendendir.
2. Davulcu Halil Ağa, ebedi yurdumuz olan vatanımızı bize bırakabilmek için etti.
3. Davulcu Halil Ağa, Maraş'ın işgal edilmesi üzerine Maraşlıları savunmasına çağırdı.
4. Abdal Halil Ağa, vatan savunmasında ruhunu oluşturmak için halka önderlik etti.
5. Vatan emanetini korumalıyız, kuşaklara övünç bırakmalıyız.
6. Maraşlılarca direnişleriyle düşmana aman vermedi; Fransızlar kaçarak Maraş'ı terk etti.
7. T.B. M. M, tüm Maraşlıları "..... ŞERİTLİ İSTİKLAL MADALYA"sına layık gördü.
8.; bu topraklar üzerinde yaşayan herkesin ortak evidir. Vatan özgürlük demektir.

OKUDUĞUMUZ ÖYKÜ İLE İLGİLİ SORULARI YANITLAYALIM.

1. Abdal Halil Ağa'nın en çok hangi kişilik özelliğini sevdi?
2. Davulcu Halil Ağa, Türk Milleti'nin sahip olduğu hangi değerleri öğrenmiş?
3. Haksızlık ve zulüm karşısında nasıl davranmalıyız?
4. Vatan emanetini korumamız neden çok önemlidir?
5. Davulcu Halil Ağa, Ermeni Hırlakyan'ın isteğine nasıl bir yanıt verdi?
6. Birlik ve beraberlik içerisinde olmak bir millet için neden son derece önemlidir?
7. T.B.M.M, Maraş şehrimizi onurlandırmak için şehre hangi ismi verdi? Milletvekilleri bu ismi neden seçmiş sence?
8. Özgürlüğümüzü, vatanımızı korumazsak milletimizi nasıl bir gelecek bekler?

HAYAL KURALIM, CANLANDIRALIM

Bir zaman makinesi olsaydı ve Abdal Halil Ağa'nın yaşadığı yıllara gitseydin ona neler söylemek ya da sormak isterdin? Aşağıdaki not kâğıdına yazar mısın?

Abdal Halil Ağa, bugün senin okuman için bir mektup yazmış olsaydı, sence bu mektupta neler yazardı? Aşağıdaki kâğıda onun ağzından, kendine bir mektup yazar mısın?

